

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกับสังคม ชุมชนท้องถิ่นโดยกระบวนการจัดการความรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม การดำเนินการมี 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพ ศักยภาพ ปัญหา ความต้องการและแนวทางพัฒนาพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกับสังคม ชุมชนท้องถิ่น และระยะที่ 2 เป็นการพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกับสังคม ชุมชนท้องถิ่นโดยมีการจัดการความรู้จากประสบการณ์ความสำเร็จเป็นระยะ ๆ ระหว่างดำเนินการ รวมทั้งมีการสังเคราะห์บทเรียนและปัจจัยความสำเร็จเพื่อการต่อยอดและขยายผล การรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม และการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มผู้นำบุคลากรวิจัยที่ร่วมโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยายสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณและวิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกับสังคมโดยประยุกต์ใช้หลักสูตรเสริมสมรรถนะการวิจัยเชิงพื้นที่ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดกิจกรรมหนุนเสริมตั้งแต่ต้นทาง ระหว่างทาง และปลายทางและมีการปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้นำบุคลากรวิจัยโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบหลัก ที่เรียกว่า BCL Model ได้แก่ 1) การเรียนรู้จากแบบปฏิบัติที่ดีและทำแผนแบบมีส่วนร่วม (Best Practice Learning and Participatory Plan : B) 2) ปฏิบัติการและเรียนรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Coaching Period : C) 3) สานพลังเครือข่ายเรียนรู้เพื่อพัฒนาต่อเนื่อง (Learning Organization : L) นอกจากนี้ผู้ร่วมโครงการส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 90) ยอมรับร่วมกันว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัย คู่มือ เครื่องมือที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามีความเป็นไปได้เหมาะสม และเป็นประโยชน์ 2) ผลการปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏกับสังคม พบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทักษะความสามารถของผู้นำบุคลากรวิจัยในทางบวกอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการในระดับมาก (80%ขึ้นไป) เข้าร่วมกิจกรรมระดับปานกลาง (60 – 70%) และเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการในระดับน้อย (ต่ำกว่า 60%) โดยที่กลุ่มแรกมีพัฒนาการด้านทักษะความสามารถและประสบการณ์ความสำเร็จจากการปฏิบัติงานจริงของการจัดการงานวิจัยและพันธกิจสัมพันธ์ในระดับมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับการเข้าร่วมกิจกรรมจากมากไปหาน้อย 3) ยุทธศาสตร์การวิจัยและแผนบูรณาการวิจัยที่สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคีผลลัพธ์ที่สำคัญที่เป็นผลมาจากการพัฒนาสมรรถนะผู้นำบุคลากรวิจัยครั้งนี้ คือ แผนที่ทิศทางการวิจัยด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์การวิจัยของแต่ละภูมิภาค 7 ภูมิภาคและนำสู่การเขียนแผนวิจัยบูรณาการและข้อเสนอโครงการวิจัยการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิง

สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาพื้นที่บนฐานอัตลักษณ์ท้องถิ่นของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏและภาคี
ครอบคลุมพื้นที่ 7 ภูมิภาค จำนวน 7 แผนงาน 39 โครงการย่อย โดยมี**บทเรียน** ที่สำคัญคือ
กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มีส่วนการความสำเร็จเป็น
ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาแบบก้าวกระโดดและบทเรียนการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและ
ศักยภาพการวิจัย (Research Mapping) ของมหาวิทยาลัยในแต่ละภูมิภาคอย่างมีส่วนร่วม